

Kadagių slėnio takas

Takas vingiuoja aukšto Kau-
no marių šlaito viršuje Kauno
rajone, prie Arlaviškių gyven-
vietės, Arlaviškių botaniniame
draustinyje. Trečdalis apie 1,5

km besidriekiančio tako išgrįsta
lentomis ir pritaikyta neįgalie-
siams lankytojams. Kita tako
dalis – natūralus grunto takelis,
einantis pagal graužą. Po 2010
m. rugpjūtį pakaunėje šėlusios
audros graužoje pūpso išvartytų,
sulaužytų, sujauktų medžių šūs-
nys, o tai aplinkai suteikia natūra-
laus žmogaus veiklos nepaliesto
miško vaizdą. Lentomis grįstoje

tako dalyje įrengtos apžvalgos aikštelės, poilsiautojų patogumui pastatyta medinių suoliukų. Iš apžvalgos aikštelių į Kauno marias atsiveria nepakartojamo grožio vaizdai: piramidiniais kadagiais apaugę šlaitai, melsvos marių vandens platybės ir už marių plytintys padūmavusių laukų toliai. Vietovė tikrai verta Lietuvos Šveicarijos vardo, labai mėgstama turistų ir poilsiautojų.

Girionių miško parko ir arboretumo mokomasis pažintinis takas

Takas vingiuoja pro Dubravos eksperimentinės mokomosios miškų urėdijos arboretumo – dendrologinės kolekcijos įvairių rūšių medžių ir krūmų grupes, o, perėjus į Girionių gyvenvietę vedantį plentą, toliau tęsiasi vieno iš gražiausių Lietuvoje miško parkų – Girionių miško parko teritorijoje.

Arboretumas išsikūręs pakaunėje tarp kelių, vedančių iš Kauno į Prienus per Pakuonį bei į Girionis. 50 ha ploto arboretume sukaupta daugiau kaip tūkstantis augalų rūšių ir žemesnio rango taksonų. Tarp jų yra unikalių, labai retų introdukuotų ir vietinės selekcijos medžių ir krūmų. Moksliskai tikslios ir estetiškai patrauklios arboretumo kolekcijos yra puiki bazė ir gamtos laboratorija bo-

tanikos, dendrologijos, miškininkystės, biologijos, ekologijos studijoms ir moksliniams tyrimams. Vaikštinėdami taku su sumedėjusių augalų rūšių ir formų įvairove susipažįsta arboretumo lankytojai ir įvairaus amžiaus moksleivių grupės. Aplinkos ministro įsakymu Dubravos arboretumui suteiktas dendrologinės kolekcijos statusas, jis paskelbtas saugomu gamtos objektu.

Keliaudami išsišakojusiais parko takais lankytojai susipažins su didžiausiu, gražiausiu ir sumedėjusių augalų rūšių turtingiausiu Lietuvoje peizažinio tipo Girionių miško parku. 130 ha ploto parke randama

apie 360 miško ir dekoratyvinių medžių rūšių bei formų. Kalvotu reljefu, savo žaluma ir margaspalviais žiedais vasarą bei neišpasakyta lapijos spalvų ir atspalvių įvairove rudenį Girionių miško parkas stebina kiekvieną lankytoją. Iš parko tako apžvalgos aikštelių atsiveria nuostabūs vaizdai į Kauno marių vandenų platybes, Pažaislio vienuolyno architektūrinį ansamblį, erozijos veikiamas kito Kauno marių kranto atodangas.

Dubravos rezervatinės apyrbės apžvalgos takas

Nepaprasto lankytojų susidomėjimo susilaukė 2005 m. pavasarį įrengtas takas per Dubravos girios rezervatinę apyrbę. Tai takas per pasakų girią, nes 50, 51, 68 ir 69 kvartaluose 120 ha miško plote žmogaus ūkinė veikla nevykdoma jau beveik pusšimtį metų. Per šį laikotarpį įvairios stichinės nelaimės – uraganai, vabzdžių kenkėjų invazijos – šioje Dubravos girios dalyje pražudė daug įvairaus amžiaus ir rūšių medžių. 1,9 km ilgio apžvalgos takas eina pačiomis būdingiausiomis ir lankytojams įdomiausiomis apyrbės vietomis. O pažiūrėti šiame Dubravos girios kampelyje tikrai yra į ką: takas vingiuoja per

patį našiausią Dubravos urėdijos miškų pušyną (760 m³/ha), kur auga galiūnės pušys, savo viršūnes iškelusios į 35–38 m aukštį ir turinčios glėbiu neapkabinamus kamienus, pro išpūdingai įvairiomis kryptimis uraganų išvartytų medžių šūsnis, pro dar stovinčių, bet jau žuvusių, beviltiškai į dangų bespygles šakas iškelusių ir ant kamieno karančiomis atsilupusios žievės atplaišomis eglė guotus, pro įvairiame aukštyje vėjų nulaužytų medžių kamienų stuobrius, gausiai apaugusius kempinėmis, bei pro vietas, kur išretėjus brandžiam miškui pilasi eglės pomiškio šepetynas.

O rezervatinės apyrbės aukštapelkė, per kurią puskilometro ilgio tako dalis išgrįsta lentomis, įdomi visais metų laikais: žiemą ji pasipuošusi pūpsinčiais apsnigtais samanų ir švylių kupstais, pavasarį skurdūs pelkės berželiai pasidengia švelnia žaluma, vasarą peržydėję švyliai pasipuošia baltomis galvutėmis bei baltais žiedais pražysta svaiginantį aromatą skleidžiantys gailiai, rudenį ant žalių samanų kilimo parausta išbarstytos spanguolių uogos, o berželių lajos sutviska auksu.

Tako trasoje yra 8 sustojimo vietos su informaciniais stendais, o tako pabaigoje įruošta poilsiavietė su gražia stogine. Kadangi rezervate būtina laikytis nustatyto režimo, susipažinti su pasakų miško paslaptimis gali tik organizuotos ekskursijų grupės, kurių apsilankymą apyrbėje būtina suderinti su Dubravos urėdijos darbuotojais.

